

А ти, задрипанко, шинкарко,
Перекупко п'яна!
Де ти в ката забарилась
З своїми лучами?
У Версалі над злодієм¹
Набор розпустила?
Чи з ким іншим мизкаєшся
З нудьги та з похмілля.
Горнись лишень ти до мене,
Та витнемо з лиха;
Гарнесенько обіймемось
Та любо, та тихо
Пожартуєм, чмокнемося
Та й поберемося,
Моя крале мальована.
Бо я таки й досі
За тобою чимчикую:
Ти хоча й пишалась
І з п'яними кесарями
По шинках хилалась,
А надто з тим Миколою
У Севастополі², —
Та мені про те байдуже;
Мені, моя доле,
Дай на себе подивитись,
Дай і пригорнутись,
Під крилом твоїм любенько
В холодку заснути.

[9 лютого 1858,]
Нижній Новгород

1. *У Версалі над злодієм...* — Йдеться про Наполеона III Бонапарта (1808—1873), який ліквідував у Франції республіканський лад і оголосив себе імператором.

2. *...з тим Миколою у Севастополі...* — Натяк на воєнні невдачі царського війська під

Севастополем у Кримській війні 1853— 1856 рр.